

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

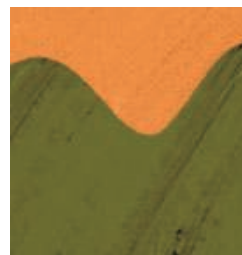
President: Enric Dolba,
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges,
Subdirector: Enric Guinart Mauri,
Subdirector general (Àrea operativa): Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Martí Rodríguez, **Societat:** Pepa Galligo, Irene Casasayas, Glòria Garriga i Eva Arasa, **Esports:** Iván Moure i Raia Mora, **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salsà, **Edició:** Marnal Tuyen i Martí Sijó, **Diagramació:** Biel Rosell i Nerea Moreno, **Fotomecànica:** Pako Temprado, **Sistemes:** Josep Capell, **Fotografia:** Tony Lari i Oriol Lluaradó, **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco, ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Publicitat:** David Aunión, Xavier Farrán i Nàdia Dodes, **Administració:** Nerea Muñoz i Alicia Ruiz, EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA**Coses que passen**Sabia decisió de suprimir
la Setmana de l'isardJOSEP ANTON
Rosell Pujol

Una decisió encertada, suprimir la Setmana de l'Isard com a conseqüència del pestivirus que ha provocat un descens important de la cabana. El Govern ha fet el que havia de fer davant de la situació actual. I el que encara és més important, un gran sector de caçadors entenen la mesura i se solidaritzen amb la supressió. Algunes coses estan canviant al nostre país, i n'és un exemple el que avui comentem.

No és la primera vegada que escric sobre aquest tema. Sempre he dit que la celebració d'aquesta jornada havia de ser estudiada antropològicament, per les connotacions que al llarg de la història ha experimentat. Irònicament es podria dir que moltes persones pugem a fer una cura a la muntanya. Per un costat descarreguen adrenalina amb trets als animals i aconseguir un trofeu cinegètic que surt molt car. Per l'altre, els àpats i el que s'hi vulgui afegir faciliten un debat en què s'intenta salvar el país i decidir quins són els bons i quins el dolents. La divisió entre nosaltres i ells en aquesta manifestació resulta més que evident. Aquest símbol aristocràtic que dona participar en la caça de l'isard

NOE

aquests dies va evolucionant cap uns espais més raonables i civilitzats. És un bon pas endavant. Es va conservant «l'ànima del paisatge» i es defuigen museus naturals-artificials.

Tenim un país ben bonic que moltes vegades hem castrat amb decisions unilaterals i conservadores, que l'únic que no conserven és allò que és necessari, el nostre medi ambient. Aquesta vegada, però, no es fa realitat la frase de **Margaret McMillan** en què afirmava que el passat es pot fer servir per a qualsevol cosa que un vulgui fer en el present. No ha estat així. Ho celebrego de tot cor. La vida, com el Sol, marxa cada tarda i desapareix entre les nostres muntanyes. És el moment de tenir ben entrenats els ulls a la llum per veure què passa. Aquest any s'admira la silueta d'un dels pocs isards que serà abatut. ■

Periodista.

jarosell@andorra.elperiodico.com